Anul II Nr. 50

Preţul 20 pf.

Miercuri 7 Aprilie 1943

GLASUL NISTRULUI

Redactor: [G]EORGE ION POPESCU

Gazeta Moldovenilor dintre Nistru şi Bug

Tiraspol
Redacţia: Odessa str. Puşchin 10

EVREII [A]U UCIS PACEA

[Evreii], ajutaţi de franc[masoni], au provocat actualul [războiu] mondial, cu „scopul ca [să] se vor obosi naţiunile [să] se cucerească cu tăvălu[gul] roşu" al lui Stalin.

[Ridi]carea roşie a drapelu[lui] sovietic înseamnă, după [spu]sele lui Voroşilov, ma[rea] de sânge în care trebuia [să] fie înecată Europa".

[T]oate războaiele şi revo[luţiile] au fost organizate şi [pro]vocate de fiii Satanei.

[Ast]fel apare o strânsă le[gătură] între scopurile infer[nale] ale iudaismului, franc[ma]soneriei şi comunismului. [Comu]nismul şi francmasone[ria] sunt cele două forţe re[voluţi]onale ale iudaismului, [cari] au declanşat actu[alul] războiu. Istoria începe să [vor]bească de pe acum răs[pun]derile acestui nou urias [con]flict.

[La] Expoziţia Anti-Maso[nică] din Paris, organizată [din] ordinul Mareşalului Pe[tain], sunt o mulţime de do[cu]mente senzaţionale din ca[re re]iese amestecul şi presiu[nea] francmasoneriei ameri[cane] asupra celei franceze [în] deslănţuirea războiului ac[tual]. Din documentele des[co]perite în arhivele Lojei Ma[rele] Orient, se constată că [în] Mai 1939, francmasonul [Roo]sevelt a comunicat frun[taşilor] acestei Loji din Pa[ris] prin ambasadorul său [Bullitt], că nu mai îngăduie [nici] un compromis în pro[blem]a germano-polonă. Na[tura]l că pe „fratele Roose[velt] nu-l interesa soarta Po[lo]niei, ci dorea ca să des[lănţui]e războiul actual pentru [a] distruge naţionalismul eu[ro]pean, care lua proporţii [în]spăimântătoare pentru nea[mul] lui Israel.

O telegramă a Lojei Ma[rele] Orient din Paris adre[sa]tă „fratelui" Roosevelt la [...] Septembrie 1938 — deci [atun]ci când avea loc confe[rinţ]a dela Munchen — cerea [pre]şedintelui Americei să ia [o] atitudine împotriva pre[ten]ţiilor pacifice ale Fuhre[rului]. D. Roosevelt a satis[făcu]t această cerere a franc[ma]soneriei franceze, inter[veni]nd la 26 Septemvrie însă [fără] să poată împiedica rea[lizarea] acordului dela Mun[chen].

Ambasadorul Bullitt, agen[tul] lui Roosevelt se întoarce [în] Ianuarie 1939 dela Wa[shin]gton cu noui instrucţiuni [pen]tru Paris.

MIHAIL PRĂJESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Mareşalul Ion Antonescu şi membrii guvernului la un serviciu religios pentru pomenirea eroilor

ROMÂNII IN VIAŢA CULTURALĂ A RUSIEI

Cu toate că neamul nostru, dela zămislirea lui pe aceste meleaguri, n'a cunoscut linişte destulă, ca să-şi poată consolida o viaţă culturală, (cum au cunoscut atâtea alte popoare din occident) din cauza deselor şi variatelor invazii asiatice, totuş el se poate mândri că a dat omenirii personalităţi cari s'au distins prin cultura şi capacitatea lor.

De curând d. Ion Pelivan, fost ministru al Basarabiei, a arătat, într'o conferinţă, contribuţia însemnată pe care au avut-o românii, în viaţa politică şi intelectuală a Rusiei, înşiruind o serie de nume cunoscute în istoria culturală a omenirii.

Petru Movilă, cel mai de seamă mitropolit al bisericii ruse, Spătarul Milescu, Dimitrie Cantemir, Antioh Cantemir etc.

Zilele trecute am dat peste o broşură tipărită acum doi ani la Craiova a d-lui dr. Vasile Plătăreanu, membru al soc. de istoria medicinii, în care se ocupă amănunţit despre origina românească a familiei Metchnicov, care a dat omenirii doi mari învăţaţi conoscuţi însă ca aparţinând neamului rus: Ilie Metchnicov naturalist care a ajuns subdirectorul Institutului Pasteur dela Paris şi ilustrul geograf Leon Metchnicov.

Puţină lume, spune d. dr. Plătăreanu, ştie că aceşti doi savanţi sunt de origină neaoş românească şi că ei se trag din Spătarul Milescu care a fost fiul lui Gavril Milescu, proprietarul moşiei Mileştii din jud. Vaslui.

Dealtfel, încă de acum 13 ani (Ian. 1930), d. Asvadurov, fost parlamentar de Cetatea-Albă, a atras atenţia printr'un articol publicat în „Indreptarea", oficiosul partidului averescan de pe vremuri, asupra înrudirii savanţilor Metchnicov, cu spătarul Nicolae Milescu.

După datele stabilite de d-nii Bedreag şi Tiberiu Moşoiu, familia spătarului Nicolae Milescu începe cu tatăl său Gavrilă Milescu, (1590-1650), care era mare proprietar la Mileşti în Vaslui.

Acest Gavrilă Milescu a avut doi fii ajunşi spătari: Apostol — [1625—1678) şi Nicolae Milescu [1636—1708].

Din ramura spătarului Apostol Milescu se trage familia Metchicov.

Un nepot al acestuia Gheorghe St. Milescu, (1677—1745), fiu al lui Ştefan Milescu [1656—1709] ajuns şi el la rangul de spătar, se refugiază cu Domnitorul Moldovei Dimitrie Cantemir, în Rusia, unde Petru cel Mare le-a dăruit în regiunea Charcovului, mari proprietăţi şi titluri de noblete.

Acest spătar Gheorghe St. Milescu dintr'un simţământ de recunoştinţă îşi rusifică, după cum era dealtfel şi obiceiul, numele şi-şi spune Iurie Stepanovici [Gheorghe - Iurie în ruseşte, iar din Ştefan, numele tatălui său, a făcut Stepanovici) lăsând la o parte poate din precaţiune numele de Milescu, ce indică origina moldovenească.

De altfel, şi în Enziclopedisc Slovar de Broockaus-Efroni 1815 se arată că Metchnicov are origină românească; iată textul: *„Metchnicov, familie nobilă provenind din Boerul şi spătarul Stepanovici, care era Principele Cantemir şi a primit bogate proprietăţi dela Ţarul Petru cel Mare.*

Fiul său a luat numele de familie Metchnicov".

Desigur, se pune o întrebare firească: De unde numele de Metchnicov?

Cum spătarul Gheorghe St. Milescu şi-a tradus numele de botez în ruseşte, fiul său Ion, a tălmăcit şi el titlul de *spătar*, care în ruseşte se spune *metchic*, la care adăogând terminaţia rusească, a devenit Metchnicov.

Din cele câte s'a putut afla dacă spătarul Gheorghe St. Milescu a căutat să-şi ascunză origina românească, din contră fiul său Ion ţinea cu tot dinadinsul să-şi arate origina nobilă moldovenească, recomundându-se şi Spatarenco, cum dealtfel se chemau şi verii lui, descendenţi direct din spătarul Nicolae Milescu. Aceştia au adăogat titulatura de spătar la numele de familie zicându-şi: Nichita, Spatariev-Milescu şi Vasile Spatareiv-Milescu [ultimul a fost ofiţer de marină].

Succesiunea de nume de care ne servim este luată după arborele genealogic al familiei Milescu întocmic de d. C. G. Bedread.

C. A. ORĂŞIANU

(Continuare în pag. 2-a)

SECTELE RELIGIOASE

Intre alte multe metode de dedisolvare a lumei creştine, iudaismul a născocit şi a aruncat în calea oamenilor o seamă de aşa zise curente religioase libere, care sub pretextul că au descoperit adevăratele mistere ale dumnezeirii nu au alt rol decât de a năuci minţile şi a îndepărta pe creştini dela altarele drepte! credinţe. Sunt sectele religioase, multe la număr, nesfârşite, dintre cari cele mai cunoscute sunt: adventismul, baptismul, milenismul, studenţii în biblie, etc. Toate aceste secte diferite în doctrina lor au o trăsătură comună, apropie pe om de cadrele iudaismului şi îl pune în poziţie de răsvrătire faţă de autoritatea consacrată de două milende ani a Bisericii Creştine. Jidovii continuă astfel, pe această cale ocolită şi cu ajutorul câtorva suflete hicisnice, lupta lor bi-milenară împotriva sublimei revelaţiuni a lui Hristos.

Sectele religioase sunt pentru mulţimile nevoiaşe cea ce pentru pătura burgheză este masoneria. In adevăr, precum masoneria înlocueşte pe Dumnezeu cu Marele Arhitect al Universului şi ritualul Bisericii, cu un ritual caraghios şi păgânesc, ca să sdruncine pârghia ideii creştine în sufletele rătăcite la Loje, tot astfel sectele religioase admit în aparenţă existenţa lui Dumnezeu, dar acest Dumnezeu unic este mai mult Iehova al jidanilor decât Dumnezeu relevat de Hristos şi repudiază ritualul slujbelor de la Biserică, fiindcă nici la Sinagogă nu slujesc preoţi peste cari s'a revărsat darul, ci fiecare se roagă de capul lui. Noi creştinii ne rugăm lui Dumnezeu în comun şi în această unitate creştină de conştiinţă a ofrandei prin rugăciune, noi aducem lui Dumnezeu suprema laudă. Jidovii, masonii şi sectanţii se roagă, dacă se roagă, fiecare pe contul lui, sunt liberi, adică să creadă cum vor şi să statornicească legăturile lor cu Dumnezeu cum îi taie mintea, iar în acest individualism, care poate duce oriunde, în această împrăştiere a puterii comune de credinţă, e însăşi opera şi gândul Diavolui, care asta face în lume, să arunce sămânţa vrajbei şi a răzvrătirii.

Un bun şi vrednic cercetător ştiinţific al **sectelor** religioase, părintele şi profesorul dr. Marin Ionescu, constată într'o lucrare a sa (Sectarismul, mare pericol social) căzând în mâna mulţimilor nepregătite interpretarea liberă a textelor biblice, se merge la laicizarea credinţei. Ori acelaş lucru îl face pe faţă masoneria, ceea ce dovedeşte încăodată, că şi masoneria, şi sectarismul îşi au aceeaşi origine în ura nepotolită a jidovimii contra Bisericii creştine şi a instituţiilor create în viaţa popoarelor de concepţia creştină a omenirii. Din lojile masonice s'au recrutat adepţii tuturor revoluţiilor şi a tuturor refo melor, cari au divizat lumea, au provocat atâtea dezastre şi au aruncat milioane de oameni în cumplite suferinţe. Din sânul sectelor religioase se recrutează adepţii de disoluţie în massele societăţilor creştine, răzvrătiţii, nemulţumiţii care mârâe şi cari crează atmosferă favorabilă când apar la colţuri de stradă reformatorii şi „profeţii" îndoctrinaţii la Loje. In chipul acesta Israel care operează tăcut şi persistent din umbră, ţine în mână cele două capete ale iţelor cu care agită lumea şi o învrăjbeşte, ca să o slăbească şi să o aducă în stare de roble, la poruncile lui.

D. MOLDOVEANU

(Continuare în pag. 2-a)

EVREII AU UCIS PACEA

(URMARE)

Tot din aceste documente masonice reese limpede că imediat după sosire, Bullitt a luat contact cu persoanele proeminente din Loja masonică din Paris, căci la 1 Februarie Marele Maestru Grussier, mulţumea „Maestrului" Roosevelt printr'o telegramă.

La 25 Mai aflăm deasemenea din aceste documente senzaţionale ale Marelui Orient, publicate în marea revistă pariziană „Gringoire" din 31 Octombrie 1941, că Ambasadorul american Bullitt a primit vizita unui mare şef al acestei Loji Masonice. In decursul acestei convorbiri, Bullit a informat pe trimisul francmasoneriei franceze, că Preşedintele Roosevelt este hotărît cu orice chip să împiedice „primejdia unei înţelegeri între Hitler şi democraţiile europene şi să menţină actuala ordine mondială". In acelaş timp Roosevelt înmână un mesaj masonic către Marele Orient prin care Preşedintele evreilor din America făgăduia „sprijinul deplin, moral şi material, din partea Statelor Unite tuturor acelor naţiuni, care sunt gata să respingă orice compromis".

Afară de aceste documente au mai fost găsite cu ocazia ocupării Poloniei, rapoartele oficiale ale ambasadorilor poloni la Washington şi Paris, Potochnu şi Lukassiewiz. Din toate aceste rapoarte diplomatice se constată cum Roosevelt a vrut să ducă război cu popoarele naţionaliste din Europa, pentru „menţinerea actualei ordine mondiale" care asigură hegemonia iudaică în Europa. Cu prilejul congresului evreesc dela Chicago din vara anului *trecut* Preşedintele Roosevelt a crezut de datoria ui să adreseze congresiştilor un mesaj de felicitări şi de încurajări afirmând că victoria democraţiilor „va restabili pe jidani în vechile lor drepturi".

Acest mesaj al Preşedintelui Roosevelt confirmă documentele masonice găsite la Paris, din care se constată că d. Preşedinte a făcut politica sa războinică sub ordinul lojilor iudeo-masonice.

Confratele „L'Emancipation Nationale din Iunie 1942 a redat o convorbire dintre Preşedintele Laval şi Amiralul Leahu. La informarea premierului francez de către Amiral că poporul american nu-l iubeşte, d. Laval replică imediat: „Eroare, nu este poporul american care nu mă simpatizează, ci jidanii din America. La noi ca şi la Dvs., jidanii au ucis pacea".

Intr'adevăr în 25 ani, jidanii au provocat două războaie şi cinci revoluţii, care toate au adus asupra Europei mari nenorociri prin pierderea mai multor milioane de oameni.

Dar vorba românului: „Nici o faptă fără plată".

Actualul război urias, care pe plan fizic apare ca o luptă între naţionalism şi bolşevism, nu este decât continuarea războiului milenar de pe plan metafizic dintre Biserica Creştină şi Sinagoga Satanei.

Acest război sfânt contra comunismului,—„această diabolică conspiraţie jidovească contra culturii şi civilizaţiei creştine"—va duce la extirparea radicală a virus-morbus-ului iudaic de pe corpul politic al naţiunilor din Europa,—şi la pacea creştină, fondată pe caritate şi dreptate,—singura pace viabilă şi durabilă între popoare.

MIHAIL FRĂJESCU

SECTELE RELIGIOASE

(URMARE)

Dar suprema dovadă, că sectarismul este de esenţă iudaică şi prin excelenţa instrument iudaic e în constatarea, pe care nimeni nu a putut-o încă desminţi, că sectarismul operează numai în massele creştine. Până acum nu se cunoaşte, nicăieri pe pământ, niciun sectant jidan. Dacă în masonerie sunt jidani mulţi, faptul se explică prin acea că tendinţa anticreştină la Loje e categorică şi că din sânul masoneriei se recrutează elementele conştiente ale acţiunei iudaice de disoluţie. Sectarismul însă face slujbă pentru masse şi comunitatea iudaică înţelege să-şi păstreze neştirbită unitatea ei universală ca în clipa când omenirea creştină va fi complect fărâmiţită şi incapabila să-şi apere existenţa, iudaismul să fie cu atât mai puternic şi mai unitar. De aceea jidanii n'au voie să devie sectanţi, dar au toată libertatea de a acţiona la posturile de comandă în masonerie, deşi în toate sectele aproape se ţine sărbătoare, ca la jidani, în zi de Sâmbată, şi deşi toate preceptele biblice de specific caracter iudac, sunt în mare funcţine în toate „atelierele" şi casele de rugăciune" ale sectanţilor.

In mod obişnuit, sectanţii fac mare caz, că sunt mai virtuoşi decât erau în cadrele Bisericii creştine, nu beau, nu înjură, nu mint, nu fură, nu înşeală. Dar ce i-a împiedicat să fie astfel, în creştinism? Biserica lui Hristos asta învaţă pe oameni de când e Ea. Morala creştină este mult mai înaltă şi mai cuprinzătoare şi lauda sectanţilor e absolută înfumurare. Dar secta învaţă la nesupunere faţă de autorităţile laice şi bisericeşti, obliga pe aderenţii ei să nu ia arma în mână ca să şi apere ţara, să nu răspundă la obligaţiunile fiecărui cetaţean conştient în societea în care trăieşte. Dar asta e trădare curată, e mai mult decât „păcatul" de a bea un pahar de vin sau altă omenească scădere de toate zilele. Şi astfel sectantul devine, fără să-şi dea seama, adeseori, un adept, foarte virtuos, în aparenţă de pierzanie a omenirii pe seama lui Israel.

Micile virtuţi individuale şi egoiste, cu care se laudă sectanţii, nu pot fi nici pe departe comparate cu marile virtuţi şi binefaceri ale creştinătăţi. Martirii vremurilor trecute şi misionarii zilelor noastre sunt exemple de neatinsă şi înaltă dragoste de oameni şi de neegalată morală creştină. Opera umană a creştinismului n'are egal şi de aceea Biserica lui Hristos n'a putut fi doborită nici de masonerie, nici de secte. Dar pericolul sectelor nu este mai puţin real pentru existenţa popoarelor, prin rolul lor disolvant pe seama lui Israel, în sânul societăţilor creştine.

D. MOLDOVEANU

RAVAŞ RĂZAŞESC

Eu sunt răzăşul Leonte Năvală;
Mă trag din ctitorii mari de viteji;
Trecutul arde'n mine, ca'n găteji,
Iar numele mi-i tors dintr'o răscoală.
Hrisoave vechi îmi pomenesc străbunul
Şi sub peceţi stă răzăşia mea;
Strămoşul meu muri'ntr'o luptă grea,
Când biruit-a Alexandru Bunul...
Un alt bătrân, sub Ştefan Voevodul,
A fost la Nistru vajnic pârcălab;
Era la cuget rumân, cum îi rodul,
Şi braţul lui de fier era,—nu slab.
Precum arată în gromolnic slova,
Cu sânge mult pământu'au'mpărtăşit
Strămoşii şi părinţii ce-au murit,
Ca să ne lase—aşa cum e, Moldova..
Şi eu răzăş la Nistru, de un vac
Cu vrednicie străjuesc hotarul;
Am fost în vremi bogat, am fost sărac,
Dar cumpătul nu mi-am pierdut, nici horul.
Urmaşii mei care spălaţi ocara
Ce-acoperise neamul românesc,
Mă rog lui Dumnezeu: Să măriţi Ţara,
S'o rotunjiţi, ca pe un măr domnesc.
Am stat la Nistru de ajuns. De-acum
Doresc de linişte ca să am parte:
Mutaţi hotarul ţării mai departe,
Că eu-s sătul de margine de drum.

D. Iov.

O manifestaţie de înfrăţire românească

In orasul Ananiev a avut loc o manifectaţie de înfrăţire românească, organizată de Centrul de Cultură şi Propagandă, la care au luat parte d-nii: general Stavrescu, comandantul unei mari unităţi militare, general Stoenescu, colonel C. Bolintineanu, prefectul judeţului, colonel Rădulescu, maior Bratu, subprefect Grosu, inspector şcolar Ion Burducea, pretor Rusu, protopop Coşereanu, subinspector şcolar Curea, dr. Cărăuşu, toţi ofiţerii din garnizoană, funcţionarii şi delegaţii de săteni din tot cuprinsul judeţului.

Cu acest prilej s'au ţinut mai multe cuvântări, vorbind d-nii colonel C, Bolintineanu, prefectul judeţului, insp. şc. Burducea. dr. Cărăuşu protopop Coşereanu şi subinsp. şc. Curea, despre năşuinţele no stre, reliefându-se voia de a se depune cele mari străduinţi în vederea desvoltării şi întăririi sentimentului naţional românesc populaţiei de acelaş sânge, cu noi, din Transnistria. S'a făcut o dare de seamă de cele ce s'au putut înfăptui până acum, sub raportul cultural în judeţul Ananiev şi arătat programul de muncă, la care trebue să contribue cu însufleţire toţi românii. A fost scos în evidenţă meritul doctorului Cărăuşu care a reuşit printr'o muncă stăruitoare să închegeze un Sfat Cultural de toată lauda în oraşul Ananiev.

(Continuare in pag. 3-a)

ROMÂNII IN VIAŢA CULTURALĂ A RUSIEI

(URMARE)

Dealtfel chiar marelele geograf Leon Metchnicov îşi cunoştea bine origina, de care nu se lepăda, ci din contră se măndrea, căci deseori spunea şi scria prietenilor, când venea vorba, că se trage din familia Spatarenco sau Spadarenko (purtator de spadă).

Pentru noi, cum bine spune şi d. dr. Vasile Plătăreanu, origina românească a savanţilor fraţi Metchnicov constitue o mândrie căci se face dovada fără putinţă de contestare, a superiorităţii noastre rasiale, care rămâne neschimbată dealungul veacurilor.

Geograful Leon Metchnicov s'a născut la Petersburg in 1838.

La 18 ani fuge d'acasă şi se inrolează pentru luptele dela Sevastopol (1856). N'a apucat să ajungă frontul şi este prins de familie şi internat într'un colegiu, de unde intră la medicină la Petersburg. Paralel face fizica, matematici, artă şi cursurile de limbi orientale, pentru cari avea multă aplicaţie, moştenind astfel pe străbunicul său Nicolae Milescu care ştia vre-o 10 limbi.

Dar Leon Metchnicov a moştenit şi spiritul aventuros al străbunicului, căci în 1858 când avea numai 20 de ani, devine interpret al unei misiuni diplomatice, condusă de Marsurov, în această situaţie a vizitat muntele Athos, Athena, Constantinopol, Ierusalimul, etc.

Fire irascibilă, nu poate suferi prea mult situaţia sa, şi părăseşte misiunea, în urma unui duel ce l'a avut fără încuviinţarea şefilor, faţă de care nu prea era respectuos şi intră ca agent de navigaţie şi comerţ la Beirut, Galaţi, Veneţia. Aci a încercat să continue pictura. Repede s'a asociat trupelor lui Garibaldi.

La luptele din Calibria este grav rănit şi este îngrijit într'un spital la Napoli unde s'a împrietenit la toartă cu Dumas-fils.

Activează apoi în politica de renaştere a Italiei.

Era tipul umanistului din epoca renaşterii.

A dus o viaţă greu, traia modest scriind pe bani articole în diferite reviste ştiinţifice.

Disperat de mizerie se apucă să înveţe japoneza şi chineza cu gândul că va putea fi angajat profesor în Extremul Orient.

Dotat de natură cu uşurinţa de a învăţa ori ce limbă se apucă să înveţe chineza şi japoneza.

Prin 1873 scrie ministerului de instrucţie japonez, care îi răspunde invitându-l la Yedo, să organizeze o şcoală rusă, pentru studenţii japonezi.

Datorită spiritului său pedagogic, această şcoală devenise foarte căutată, pentru că studiile se făceau în limba japoneză, pe care Metchnicov o învăţase perfect. Marele său prieten geograful Elisei Reclus a scris: „Meritul lui Leon Metchnicov a fost foarte mare, căci a chemat aci profesori din Europa şi America, făcând astfel o operă culturală, unică în lume, aducând o naţiune de 40 de milione, la o civilizaţie nouă şi aceasta nu prin cucerire şi arme, ci prin simplă învăţătură".

Iată cum un strănepot al spătarului Nicolae Milescu a ajutat la constituirea Japoniei moderne. Bocin sau poate spiritul lui hoinar, moştenit dela strămoşul său, îl determină să părăsească Japonia, unde fusese aşa bine primit şi peste Pacific se duce la San Francisco şi apoi la New-York.

Revenit la Paris s'a împrietenit strâns cu savantul francez Elisei Reslus, căruia i-a dat noţiuni şi documente asupra Chinei şi Japoniei pe care savantu geograf le-a utilizat în magistrala lui „Geographie universelle". Dealtfel Metchnicov l'a ajutat pe Reclus şi cu alte lucrări, ca bun cunoscător al limbilor chineză şi japoneză.

In 1883 consiliul din Neuchatel (Franţa) i-a oferit un loc de profesor de statistică şi geografie comparată. Aci a lucrat cu entuziasm. Calităţile şi erudiţia sa au cucerit repede pe colegi şi studenţi.

N'a profesat decât 4 ani căci în 1887 s'a stins din viaţă de o boală numită, după spusa lui Reclus, „anemia japoneza".

Opera lui de căpetenie publicată după moarte, de către Reclus este „La civilisation et les grades fleu ves historiques". Inaceastă lucrare, Leon Metchnicov arată cu o largă documentare, ce enormă influenţă a avut asupra desvoltării popoarelor, marile fluvii ale pământului.

„Această lucrare, după cum spune d. dr. Platăreanu, îşi poate găsi o comparaţie numai în celebra lucrare a lui Hippocrate „Despre arc, ape şi locuri" [...] în ea se arată influenţele mari[...] factori cosmici, asupra divers[...] grupări umane.

Naturalistul Ilie Metchnico[...] (1847—1916) este fratele mai [...] al marelui geograf, a făcut s[...]dii de zoologie şi embryologie ajungând profesor la Odessa, ca[...]re însă nu-i oferă orizontul ce-l dorea pleacă la Paris, unde Pasteur i-a dat o secţie aparte [...] marele său institut, spre a fa[...] cercetări cu privire la noua [...] teorie: Fagccitoza (rolul leucocitelor).

In 1904 ajunge subdirector [...] institutului Pasteur. Este dis[...] pentru vastele lui lucrări cu pr[...]miul Nobel in 1908.

Am insistat mai mult asup[...] vieţii geografului Leon Metch[...]cov, mai puţin cunoscută, [...] care se aseamănă mult cu a[...] aventnroasă a lui Nicolae Mil[...]cu. Aceşti fraţi: Leon şi Ilie s[...] a VI-a generaţie a neamului spătarului: Apostol Milescu, fra[...] bun cu spătarul Nicolae Milescu cari cu toţi au făcut cinste ne[...]mului şi e o datorie să reamin[...] din când în când memoria lo[...] şi facem aceasta cu plăcere.

C. A. ORĂŞIANU

CĂMINUL CULTURAL MOLDOVENESC

ADEVARATA CARTE ROMANEASCA IN TRANSNISTRIA

Nu este altă şi mai frumoasă, mai de folos în toată viaţa zăbavă, decât cetitul cărţilor, scria pe la 1690 marele cronicar moldovean Miron Costin, în predoslovia cărţii sale despre Letopiseţul Ţării Moldovei.

Cuvintele lui sunt pline de înţelepciune şi adevărul pe care-l cuprind, a fost şi va rămâne neschimbat în toate locurile şi în toate vremurile.

Pătrunşi de asemenea adevaruri, oamenii cu răspunderea rostului cultural din toate ţările civilizate ale lumii, s'au străduit, de o parte, să ajute pe toate căile posibile scrisul cărţilor, iar de alta, să uşureze răspândirea lor în toate straturile societăţii omeneşti, pentruca să se poată bucura cât mai mulţi de frumoasa şi folositoarea zăbavă a cetitului, aşa cum spunea de mult învăţatul nostru Miron Costin.

In Ţară, la noi, s'a scris mult şi cititul cărţilor a ajuns a fi înţeles ca o îndeletnicire folositoare atât în lumea muncitorilor celor mai modeşti ori a ţăranilor din satele cele mai îndepartate de centrele culturale. Asociaţii culturale numeroase, cu sprijinul neprecupeţit al Statului, au răspândit cartea bună, cartea folositoare, cartea pe măsura trebuinţelor tuturor categoriilor sociale potrivită nivelului de pricepere al lor, au pregătit bibliotecari, au înfiinţat biblioteci şi au organizat colportajul cărţilor. Din numeroasele asociaţii culturale a căror merite rămân neperitoare pentru munca lor pe terenul cultural, amintim două: „Fundaţia Culturală Regele Mihai I" din Bucureşti şi „Astra" din Sibiu, în Transilvania.

Populaţia românească însă, rămasă în afara graniţelor Statului român, din cauza stăpânitorilor de alt neam, a rămas streină de cartea românească bună. In unele din ţările vecine cu noi în care trăesc Români, cartea românească a fost pur şi simplu oprită — este cazul ţărilor cari veacuri dearândul au încercat să deznaţionalizeze pe Români. In Rusia Sovietică, cartea scrisă în româneşte n'a fost oprită. In fosta republică moldovenească ia fost lăsată să circule, pentruca prin ea, otrava comunistă să pătrundă adânc în sufletele moldovenilor. Conducerea de Stat sovietică a mobilizat multă jidovime şi a plătit-o bine pentru a scrie cărţi în moldoveneşte, aşa după cum cerea interesul de ordine socială, culturală, economică, etc. a celui mai tiran Stat care l-a cunoscut istoria. Cartea românească dela apus de Nistru, n'a putut intra aici. Ea a fost socotită periculoasă intereselor exploatatorilor din „raiul bolşevic".

Vremurile însă s'au schimbat. Jidovii cari turnau, pentru bani, otrava în graiul moldovenilor au dispărut în nesfârşitul stepelor din răsărit.

Ne-am întâlnit aici fraţi, Români şi Moldoveni.

Cu gând curat de frate, vrem să împărtăşim Moldovenilor şi frumuseţea, adevărul şi înţelepciunea scrisului românesc. E adevărat că deocamdată nu putem face lucruri extraordinare. Ducem încă pe umerii noştri greutăţile uriaşe ale răsboiului. Grijile, ostenelile toate, le avem întâi şi'ntâi pentru răpunerea duşmanului din răsărit care ne cutropise ţara.

Lucrăm pentru răspândirea cărţii româneşti aici, atât cât ne permit clipele de răgaz ale uriaşei încordări pentru câştigarea victoriei definitive. Şi, de cine ne putem ajuta, în această muncă, dacă nu de Căminele Culturale Moldoveneşti?

Cititorii noştri Moldoveni să ştie că cele mai multe, dacă nu aproare toate Căminele, au deja câte un mănunchi de asemenea cărţi. Sunt începuturi de biblioteci româneşti, de biblioteci cu cărţi cari oglindesc adevărul despre ţara şi poporul român cu tot celace avem frumos şi bun dela natură, ori realizat în întinsul domeniu al creaţiei româneşti. Treptat, vom înbogăţi cu cărţi noi bibliotecile existente şi vom mai înfiinţa altele.

Ce cerem în schimb, fraţilor Moldoveni?

Să se apropie de cartea românească cu încredere şi dragoste, ştiind că „mai frumoasă şi mai de folos zăbavă" nu pot avea, decât cititul cărţilor aduse de fraţii din România liberă şi date lor cu gând curat de frate adevărat, frate de sânge.

— MÂNĂSTIREA MOLDOVIŢA —

ACTIVITATEA CĂMINULUI CULTURAL „DUCA VODĂ"

In calitate de preşedinte al Căminului Cultural „Duca Vodă" din com. Nestoita—Răbniţa, voiu expune mai jos activitatea ce s'a desfăşurat în cadrul acestui cămin—pe scurt—până la 1 Martie 1943.

Am înfiinţat acest cămin în luna Noembrie 1942, alegând în sfatul de conducere intelectuali şi fruntaşi ţărani cu bună reputaţie. Pentru a uşura munca în cadrul acestui cămin, am împărţit satul pe sectoare având fiecare sector un şef.

Am ţinut mai multe şedinţe cu membrii sfatului şi le-am dat îndrumări relativ la curăţenie şi buna orânduială a treburilor gospodăreşti—la fel am procedat şi când am făcut vizite pe la casele gospodarilor.

Asistenţa socială. Inainte de sărbătorile Crăciunului, am colectat dela enoriaşii mai înstăriţi păpuşoi, cartofi, fasole şi ceapă. Cu o parte din alimente am ajutat familiile sărace—văduve şi orfani. Cu ceea ce ne-a rămas am înfiinţat imediat după vacanţa Crăciunului o cantină pentru copiii săraci—la aceasta am fost ajutat şi de d-l subprefect V. Ioniţă care mi a dat gratuit uloi şi combustibil.

Activitatea culturală. Am înfiinţat o bibliotecă cu cărţi româneşti, care sunt citite cu drag de către tineret. S'au organizat serbări la Crăciun şi 24 Ianuarie, precum şi şezători, la cari săteni, vin bucuroşi.

La 28 Februarie a. c. am dat în oraşul Birzula o serbare cu caracter naţional, în sala de teatru C. F., la care au luat parte autorităţile civile, militare şi bisericeşti.

Din cotizaţii şi serbări, am strâns fonduri băneşti pentru a cumpăra cărţi la bibliotecă şi pentru construcţia bisericii respective.

Aceeasta este pe scurt, activitatea ce s'a desfaşurat în cadrul căminuiul nostru, de la înfiinţare şi până la 1 Martie.

O manifestaţie de înfrăţire românească

(Urmare)

D. general *Stavrescu*, comandantul unei mari unităţi, şi-a exprimat admiraţia pentru buna administrare a Transnistriei, spunând că este o faptă lăudabilă de a se arunca sămânţa culturii pe locurile desrobite de ostaşii ţării. Trebue să se împământeneze şi aici cântecele şi jocurile româneşti. Crucile de lemn—simbol al înfrăţirii Româno-Germane—să ne fie călăuză în toată activitatea noastră.

Activitatea Căminelor Culturale să tindă, în acelaş timp, şi la sănătatea fizică şi morală a populaţiei de aici.

INFAPTUIRI

Căminul Cultural din comuna Tocila, jud. Ananiev, a inaugurat în ziua de 22 Februarie cantina şcolară ce funcţionează la şcoala Nr. 1 din acea comună şi la care se hrănesc cu mâncare caldă 20 elevi săraci şi merituoşi.

La aceasta au fost de faţă Statul Căminului Cultural care a realizat cantina, autorităţile locale şi săteni. S'a oficiat un serviciu religios, iar ca preamărire a eroilor căzuţi pentru patrie, s'a adus ca jertfă pentru pomenirea lor, prima masă dată de această cantină.

Căminul moldovenesc „Bugul", jud. Golta. Potrivit programului de activitate stabilit de către Comitetul de conducere al Căminului, s'a organizat un ciclu de conferinţe. Astfel, la 17 Ianuarie, în sala teatrului, s'a desvoltat subiectul „Credinţa creştină, temelie a orânduirii popoarelor", de către preotul Gh. Padgurschi. In ziua de 30 Ianuarie a vorbit despre: „O paralelă între creştinism şi comunism.

Cercurile culturale învăţătoreşti IN TRANSNISTRIA

Cercurile culturale învăţătoreşti în România au o tradiţie veche. Ele datează din epoca strălucită al marelui Haret, sociolog, bărbat de Stat şi părinte al şcoalei şi pedagogiei moderne române acel de numele căruia sunt legate atâtea reforme îmbucurătoare în şcoala românească.

Spiru Haret a fost acela care a ancorat şcoala teoretică de social atacând, în miezul ei nevoile ţăranului: bănci populare, cooperaţie, şcoli ţărăneşti, probleme care le-a rezolvat prin învăţătorii ţării.

Cercurile culturale aici sunt bine venite.

Ele sunt un prilej ca învăţătorii să se adune din satele din jur, să se conoască, să se nască între ei acea solidaritate, camaraderie, spirit de tagmă, breaslă, să se stimuleze între ei, văzând fiecare la şcoala colegului, cum e dospodărită, condusă, progresele realizate.

Afară de aceste, ele sunt un prilej de perfecţionare profesională o împrospătare a cunoştinţelor, metodelor, principiilor pedagogice, didactice, ale învăţătorilor.

Totodată sunt şi o legătură între şcoală, învăţător şi popor, un prilej de manifestaţie, de sărbătoare în sat, unde participă populaţia sătescă la serbare să-şi vadă odraslele jucând, cântând.

Cercurile culturale, aici, sunt de un real folos: învăţătorii se adună, se cunosc, învaţă metodele de predare unul dela altul, se stimulează între ei, se critică judicios, colegealiceşte, ţin conferinţe de specialitate, iar ţăranii participă la serbări unde au ocazia să asculte cântecele noastre patriotice, versul şi dansul românesc precum şi pe cele locale.

Reuşita unui cerc cultural, depinde mult de învăţătorii dela şcoală, de felul cum se pregătesc ei, cum alcătuiesc programul serbării şi le dictează conştiinţa datoriei împlinite.

La Usatova, în judeţul Odessa, am asistat la un cerc cultural şi dascălii acelei şcoli în frunte cu directorul şi preşedintele cercului, au fost la înălţime cu lecţia practică, conferinţa şi serbarea, iar învăţătorii cercului au luat exemplu pentru viitoarele şedinţe ale cercurilor culturale dela şcolile lor.

Mihai SPIRIDONICA

Solemnitatea din judeţul Tulcin

D. Colonel Loghin, prefectul judeţului Tulcin a invitat pe reprezentantul bisericii române din Transnistria I. P. S. S. Mitropolitul Visarion, pentru sfinţirea Soborului din oraşul Tulcin şi câteva biserici din apropierea judeţului.

Sfânta slujbă a sfinţirii Soborului se va săvârşi în ziua de 18 Aprilie (Duminica Floriilor).

Mărirea suprafeţelor însămânţate

Serviciul agriculturii din raionul Odesa anunţă că anul acesta semănăturile au întrecut pe cele din anul trecut, ceace înseamnă un progres simţitor în situaţia în care ne aflăm. Anul trecut cartofii au fost cultivaţi numai pe 365 ha. în comparaţie cu anul acesta, roşiile 540 ha. în loc de 348 ha. cât a fost anul trecut.

Anul acesta orzul va fi semănat cu 50 la sută mai mult ca anul trecut, floarea soarelui cu 60 la sută mai mult, etc. Indeosebi s'au înmulţit grădinile de zarzavat. semănându-se mai mulţi cartofi, mazăre, morcovi, ceapă, ş. a.

Au fost aduse mari cantităţi de seminţe de varză, morcovi ceapă din România, Germania şi Bulgaria

NOUA ORGANIZARE
a valorificării produselor transnistriene

D. Guvernator prof. Gh. Alexianu a semnat următoarea decizie:

Art. 1.—Direcțiunea Economică are în atribuțiune valorificarea producțiunei din întreaga Transnistrie.

In acest scop, pe baza comunicărilor făcute de Direcțiunile productive, Direcțiunea Economiei ține evidența produselor realizate de către aceste Direcțiuni și execută dispozițiunile în ce privește livrarea lor, potrivit angajamentelor încheiate, urmărind totodată și încasarea prețurilor cuvenite.

Direcțiunile productive rămân în permanență în legătură cu Direcția Economiei spre a urmări valorificarea produselor în cele mari bune condiții.

Art. 2. Angajările de produse și dispozițiunile pentru livrarea lor se execută de Direcția Economiei în limitele disponibilităților, potrivit normelor stabilite de Guvernator.

In cazuri speciale, determinate de imposibilitatea Direcției Economiei de a satisface toate cheltuielile de valorificarea producțiunei, aceste atribuțiuni vor putea fi delegate de Guvernator oricărei Direcțiuni productive pentru produsele respectiv realizate.

Art. 3)—Pentru asigurarea evidenței disponibilităților de produse și a mișcării lor, în scopul unei cât mai bune valorificări, se stabilesc următoarele norme de contabilizare:

a) Depozitele vor avea câte un registru de magazie, conform modelului anexat, în care se va înscrie întreaga mișcare a produselor.

Nicio cantitate nu poate să intre sau să iasă din Depozit decât după înregistrare în registrul de magazie.

b) Mișcarea produselor se face în baza unei foi de însoțire, conform modelului anexat, emisă de Depozitul care le-a expediat.

Foaia de însoțire se emite în 4 exemplare: unul rămâne la Depozit pentru înregistrare, al doilea se trimite destinatarului, al treilea însoțește produsele expediate, iar al patrulea se trimite Direcției Economiei.

In cazul când valorificarea produselor se face direct de către Direcția productivă, exemplarul al patrulea din foaia de însoțire se trimite Direcțiunei respective, care la rându-i, după contabilizare, îl trimite Direcției Economiei.

Foile de însoțire vor cuprinde: expeditorul, destinatarul, felul produselor, unitatea de măsură, cantitatea și prețul cuvenit.

Aceste foi se vor emite din carnete speciale, purtând serie și număr de ordine. Ele se pun la dispoziția tuturor depozitelor prin Direcțiuni productive, de către Direcția Economiei.

Aceste foi de însoțire se generalizează la toate instituțiile, colhozuri, sovhozuri, raioane, fabrici, prefecturi, distilerii.

c) La primirea foaiei de însoțire, Direcțiunea Economiei este obligată a lua măsuri pentru a obține imediat confirmarea primirei produselor expediate și eventual a cere depunerea prețului cuvenit.

d) Pentru fiecare angajament contractat, Direcția Economiei va deschide un cont în care se va înscrie felul, cantitatea și valoarea produselor angajate, cantitatea și valoarea celor livrate, sumele primite în cont și restul de plată.

Debitarea pentru produsele livrate se face provizoriu pe baza avizului de însoțire primit dela Depozitul care le-a expediat, urmând ca încheerea definitivă a contului să fie stabilită după confirmarea primirei produselor de către destinatar.

Prețurile se stabilesc conform normelor date de Guvernământ, lichidarea contului urmând a se face după depunerea completă a sumelor, de care Direcția Economiei se va îngriji.

Pentru produsele trimise Serviciului Comercializării, debitarea se va face la prețurile de vânzare stabilite în general pentru populație. Diferențele rezultând dintre aceste prețuri și prețurile impuse pentru funcționari, se contabilizează într'un cont separat reprezentând contribuția Guvernământului în economia generală a Țării.

Inspecțiile d-lui Guvernator

După solemnitatea sădirii pomilor, d. Guvernator al Transnistriei, prof. Gh. Alexianu, a inspectat lucrările de pietruire ale șoselei Odessa—Tiraspol și crescătoria de pui a prefecturii. D. Col. Velcescu, prefectul județului, a dat toate explicațiile necesare, de pe urma cărora și-a atras mulțumiri și felicitări.

Până în prezent, în această crescătorie artificială se află 5000 de pui de găină.

S'au mai inspectat serele de zarzavat ale Direcției Horticulturii precum, și aeroportul unde s'au început lucrările de reconstruirea aerogării Odesa.

DELA DIRECȚIUNEA AGRICULTURII

S'a primit din țară 10.000 kg. formalină, care s'au repartizat județelor, proporțional cu necesitățile lor, luându-se măsuri de expediere până la locul de destinație.

S'a întocmit planul de organizarea muncilor agricole pe plante și perioade de lucru.

S'au luat măsurile necesare pentru expedierea în țară a 5.000 porci.

S'au luat măsuri de pregătirea și revizuirea stupilor, precum și alegerea a 3.000 de stupi, dintre cei mai puternici, pentru a fi trimiși în țară.

S'a întocmit planul pentru creșterea viermilor de mătase și s'a luat măsuri de procurarea semințelor, hărtiei și alte materiale.

In combaterea epizootiilor este în curs de executare vaccinarea anticarbonoasă a cabalinelor și bovinelor din întreaga Transnistrie. Se vor vaccina anticarbonos un număr de 300.000 carabine și bovine.

MERSUL RĂZBOIULUI

FRONTUL DE RĂSĂRIT

In Caucazia de Vest, acolo unde peninsula Taman se apropie de peninsula Kerci pentru a face împreună două puternice capete de cleşte care strâng între ele Marea de Azov, acolo, trupele germane și române își întind pozițiile lor spre a prelungi mult către Sud frontul de luptă din Răsăritul Europei, înfigând puternic în pământul Caucazian un pinten de mare valoare operativă.

Importanța acestui sector de luptă, izolat de restul frontului, este dovedită prin sforțările făcute de către Comandamentul Sovietic care se străduește încontinu să înlăture din această zonă un ghimpe atât de periculos, putând în tot momentul constitui o bază solidă de atac pentru operațiunile viitoare.

Cu toate încercările bolșevicilor și cu toate sforțările lor, trupele germano-române continuă să mențină mai departe neclintit sectorul de acțiune din peninsula Taman.

Toate atacurile date de către sovietici, s'au prăbușit în fața dârzei rezistențe a trupelor apărătoare, sau au fost împotmolite în regiunea de mlaștini a acestui front de luptă.

Două elemente fac de neînvins sectorul de luptă din peninsula Taman:

— țăria naturală a pozițiilor;

— valoarea combativă a trupelor.

In adevăr, pozițiile din peninsulă se sprijină cu flancurile pe mare, deci sunt inaccesibile manevrelor de învăluire.

Linia principală de luptă înglobează în rândul ei o serie de mlaștini și lacuri, cari dau frontului de luptă o rezistență excepțională.

In cuprinsul frontului de luptă din peninsula Taman se află și capul de pod peste Kuban străjuit de către trupele române.

Dacă la talpa pozițiilor adăugăm valoarea luptătorilor, și a comandamentelor, ne explicăm ușor cauzele pentru care asalturile bolșevicilor s'au prăbușit cu pierderi mari.

Nu de mult comanda unuia din sectoarele de luptă românești din această parte a frontului, a fost luată de generalul Boiteanu, un militar desăvârșit și o figură proeminentă în oștire.

Cu astfel de comandanți, putem avea toată încrederea în viitor.

Ei sunt acei care cu siguranță vor deschide drumuri de glorie prin noui fapte de arme cărăvrițe, cu care în curând ne vom câștiga istoriei, generațiile viitoare se vor mândri.

Afirmațiunile noastre sunt atât de adevărate, încât nu mai departe decât în ultimile comunicate oficiale de război germane, trupele române au fost citate pentru modul lor exemplar de luptă.

Unități de infanterie română s'au distins în regiunea capului de pod Kuban, unde un contraatac românesc a reușit pe deplin, aducând numeroși prizonieri.

Este o dovadă în plus a voinței noastre de luptă hotărâtă pe care ne-am propus să o ducem până la capăt în acest războiu.

VIAȚA CULTURALĂ LA ANANIEV

In localul Căminului Cultural „Infrățirea", a avut loc convocarea primei ședințe pentru constituirea Centrului de cultură al Jud. Ananiev, și al Căminului Cultural din orașul Ananiev, la care au luat parte toți șefii instituțiilor civile și militare în frunte cu dl general Stavrescu Com. M. U. și dl. general Stoenescu.

Ședința a fost prezidată de dl. Col. C. Bolintineanu, prefectul jud. asistat de d. Ioan Burducea, inspector școlar județean și secretar Ioan Curea.

Deschiderea ședinței a fost la ora 11 a m. prin cuvântarea d-lui I. Burducea, inspector școlar, înlocuitor al directorului Centrului de Cultură, care face un scurt istoric al năzuințelor Rusiei, de a pune mâna pe țările românești, arătând necesitatea înființării Căminelor Culturale pentru întărirea sentimentului național românesc în Transnistria.

D. inspector Burducea, citește lista Căminelor Culturale, înființate în județ. Aduce apoi mulțumiri d-lui prefect Col. C. Bolintineanu, pentru concursul dat acțiunilor Culturale.

P. C. Pr. Protopop Cosereanu aduce salutul Bisericei și promite o largă colaborare la bunul mers al Centrului de Cultură.

P. C. Pr. Avram C-tin, directorul liceului din Handrabura, aduce salutul școalelor și arată în continuare greutățile cu care are de luptat aci școala Moldovenească.

D. Col. C. Bolintineanu exprimă mulțumiri d. dr. Cărăușu, pentru înființarea Căminului Cultural „Infrățirea", precum și a orfelinatului. Aduce mulțumiri d-lui I. Burducea și roagă pe d. general Stavrescu, să primească al fi numit Președintele acestui Centru de Cu... flacăra conștiinței române... necesară ca ori unde.

D-l Doctor Cărăușu, dare de seamă, asupra... tului și realizările Căminului Cultural „Infrățirea".

D. deneral Stavrescu, cuvântul, își exprimă... pentru buna organizare... aici. Este o faptă lăudabilă... aruncă sămânța culturei pe... rile desrobite de ostașii țării.

D-l Ioan Curea, ... școlar, secretarul Căminului Cultural, „Infrățirea", face o dare de seamă asupra activității Căminelor Culturale din județ, dând... țiuni de felul cum trebuie să... veze de acum înainte.

Sărbătorirea SĂDIRII POMILOR IN ODESA

In prezența d-lui Guvernator al Transnistriei, prof. Gh. Alexianu, a reprezentantului... germane col. Mensing, Gherman Pântea primarul orașului, Iliescu, col Popovici, col. Velcescu și O. Verenca director de cabinet, a avut loc într'un cadru solemn, pe locul unde au căzut eroii români, sărbătorirea sădirii pomilor. Erau de față d-nii: Velcescu prefectul județului, directorii din Guvernământ: Runceanu, Murtaza, Andrei, Fotino, Dragomir, consilierii..., A. Niculescu și Paul Ilin, ... gea subdirectorul propagandei, Romulus Popa șef de cabinet, Horațiu Ionescu din cabinetul presei, etc.

După oficierea unui serviciu religios, d-l *Guvernator Alexianu*, în numele administrației românești, a sădit primul pom în Transnistria pe locul unde a sângerat ostașul român, desrobitorul vechiului pământ voevodal al lui Duca Vodă. Au mai sădit pomi și celelalte persoane oficiale.

Locul de sădire a fost ales de d. Guvernator aici unde fiecare erou român, își va avea—ca un simbol al vitejiei și aducerii aminte - un pom din roadele căruia va gusta norodul transnistrian, spre a-și aduce aminte de jertfa celor ce l-a desrobit. Gestul făcut de d. Guvernator este prea puternic spre a mai argumenta ceva în plus.

Intreaga lucrare pentru plantarea pomilor, de 250 ha—cea întrece cel mai mare plan posibil al fostului regim bolșevic—a fost dat spre executare d-lui ing. Dragomir directorul horticulturii. Suprafețele sădite cu pomi sunt următoarele: cireși 50 ha, vișini 30 ha, meri 80 ha, peri 20 ha, pruni 50 ha, gutui 5 ha, piersici 5 ha, nuci 10 ha, agrișe și altele 20 ha.

DIVERSE

Direcțiunea Culturii a dat dispozițiuni — în urma frumoasei inițiative a Misiunei Ortodoxe din Transnistria, — tuturor școlelor din Guvernământ ca, în timpul Postului mare, profesorii și elevii să ia parte la slintele slujbe, iar elevii să fie împărtășiți.

x

Zilele trecute a sosit în gara Odesa Centrală un număr de 650 persoane de origină etnică germană din cuprinsul Transnistriei, care urmează a pleca în Germania.

Tipografia „Ornitul Românesc", Odesa 407